

تعیین انرژی تلف شده به وسیله احتراق ناقص و تولید مونوکسید کربن در گازهای خروجی از واحدهای چهارگانه نیروگاه بندرعباس و ارائه راهکار

غلامرضا بیاتی کیان نجفزاده محمد بنده ای

سازمان بهره‌وری انرژی ایران

چکیده

حجم بسیار بالای سوخت فسیلی که در نیروگاه‌ها مصرف می‌شود و نیز قابل توجه بودن بخش تلف شده آن در فرآیند تبدیل، نیروگاه‌ها را در زمره صنایعی قرار می‌دهد که پتانسیل بهینه‌سازی انرژی در آن‌ها به شدت احساس می‌شود. قیمت پایین سوخت عرضه شده به نیروگاه‌ها، می‌تواند به عنوان عاملی تلقی گردد که انگیزه پرداختن به هرگونه اقدام بهینه‌سازی در امر انرژی را در این فرآیندها از بین ببرد. از طرف دیگر یکی از پیامدهای صرفه‌جویی در سوخت مصرفی، ظرفیت‌سازی برای صادرات سوخت به جهت-دهی نیروگاه‌ها به سمت بهینه‌سازی مصرف سوخت فسیلی پرداخته که به تبع آن با افزایش ظرفیت صادرات سوخت، از دیدگاه اقتصاد ملی منافع و درآمدهای کشور افزایش خواهد یافت. در این مقاله تحت عنوان "محاسبات و تعیین انرژی تلف شده بواسطه احتراق ناقص و تولید مونوکسید کربن در خروجی واحدهای چهارگانه نیروگاه بندرعباس" طی مراحل از جمله شناخت سیستم و جمع‌آوری اطلاعات، اندازه‌گیری و تعیین مقادیر جریان‌های جرم و انرژی در اجزا مربوطه و تلفات، به مقایسه، تحلیل و تفسیر نتایج پرداخته شده و همچنین دلایل عدم کارایی ارائه شده است.

واژه‌های کلیدی: "نیروگاه بخاری بندرعباس"، "ژانگستروم"، "اتلاف حرارتی"، "احتراق ناقص"، "مونوکسید کربن"

۱- مقدمه

تبدیل، نیروگاه‌ها را در زمره صنایعی قرار می‌دهد که پتانسیل بهینه‌سازی انرژی در آن‌ها به شدت احساس می‌شود. قیمت پایین سوخت عرضه شده به نیروگاه‌ها، می‌تواند به عنوان عاملی تلقی گردد که انگیزه پرداختن به هرگونه اقدام بهینه‌سازی در امر انرژی را در این فرآیندها از بین ببرد. از طرف دیگر یکی از پیامدهای صرفه‌جویی در سوخت مصرفی، ظرفیت‌سازی برای صادرات سوخت به جهت‌دهی نیروگاه‌ها به سمت بهینه‌سازی مصرف سوخت فسیلی پرداخته که به تبع آن با افزایش ظرفیت صادرات سوخت، از دیدگاه اقتصاد ملی منافع و درآمدهای کشور افزایش خواهد یافت.

نیروگاه‌های حرارتی از مصرف‌کنندگان اصلی سوخت فسیلی در کشور محسوب می‌شوند. وظیفه این سیستم‌ها تبدیل انرژی فسیلی سوخت‌ها به انرژی حرارتی، مکانیکی و نهایتاً الکتریکی است. در این فرآیندهای تبدیل انرژی، بخش اعظمی از انرژی ورودی بدلائیل مختلف تلف شده و تنها در حدود یک سوم از آن تبدیل به انرژی الکتریکی قابل انتقال می‌گردد. حجم بسیار بالای سوخت فسیلی که در نیروگاه‌ها مصرف می‌شود و نیز قابل توجه بودن بخش تلف شده آن در فرآیند

علاوه بر این موارد این اقدام می‌تواند قدمی موثر در کاهش آلاینده‌های زیست محیطی باشد، چرا که یکی از آلاینده‌های اصلی هوا (با انتشار میزان قابل توجهی از گازهای آلاینده CO_2 ، NO_x و حتی SO_x) احتراق سوخت در نیروگاه‌های حرارتی است.

از دیگر معضلات مهم در بخش تولید انرژی الکتریکی، نیاز به هزینه سرمایه‌گذاری بالا در امر احداث نیروگاه‌های جدید است که احداث این نیروگاه‌ها به منظور پاسخ‌گویی به نیاز روزافزون کشور به انرژی الکتریکی است. به منظور تامین سوخت فسیلی است. بنابراین بخشی از این مطالعات و اقدامات می‌تواند در چهارچوب کاهش مصرف داخلی نیروگاه‌های، ارتقای توان‌دهی و احیای قدرت نیروگاه‌ها، و جلوگیری از صرف هزینه هنگفت در توسعه بخش عرضه سوخت به نیروگاه‌ها انجام پذیرد.

در این پروژه نخست تحت عنوان "محاسبات و تعیین انرژی تلف شده بواسطه احتراق ناقص و تولید مونوکسید کربن در خروجی واحدهای چهارگانه نیروگاه بندرعباس" مانند هر پروژه مطالعاتی دیگر که در زمینه بهینه‌سازی انرژی انجام می‌شود. سه مرحله اصلی وجود دارد:

مرحله شناخت سیستم - جمع‌آوری اطلاعات
مرحله اندازه‌گیری و تعیین مقادیر جریان‌ای جرم و انرژی و تلفات

مقایسه تحلیل و تفسیر نتایج حاصل و ارائه دلایل عدم کارایی

۲- جمع‌آوری اطلاعات

نیروگاه بخار بندر عباس شامل چهار واحد بخار ۳۲۰ مگاواتی می‌باشد. جهت ممیزی انرژی پس از بازدیدهای محلی که از کل سایت واحد‌ها انجام شد نقاط اندازه‌گیری مشخص گردید و محل گیج‌های محلی که باید قرائت و یا بعضاً جهت تست کالیبره بودن باید مورد آزمایش قرار می‌گرفتند شناسائی شدند. سپس گروه کارشناسی حرارتی اقدام به اندازه‌گیری و جمع‌آوری اطلاعات ثبت شده در هریک از چهار واحد تولیدی نیروگاه بندرعباس نمودند که در این راستا همزمان با اندازه‌گیری پارامترهای حرارتی گروه کارشناسی الکتریکی نیز اندازه‌گیری پارامترهای الکتریکی هریک از واحدهای نیروگاه را انجام می‌دادند. گروه کارشناسی حرارت به سه زیرگروه تقسیم بندی شدند که عبارتند از:

گروه اول که اندازه‌گیری پارامترهای حرارتی شامل آنالیز گازهای خروجی از اگزاست، آنالیز گازهای ورودی و خروجی از ژانگستروم و اندازه‌گیری دبی آب، دما و رطوبت هوا و... را انجام می‌دادند.

گروه دوم که کلیه پارامترهای اندازه‌گیری شده توسط گیج‌های محلی را در داخل سایت قرائت نمودند و جداول آن در ادامه گزارش ارائه گردیده است.

گروه سوم کلیه پارامترهای ثبت شده در اتاق کنترل را همزمان با دو گروه دیگر ثبت و ضبط می‌نمودند.

۲-۱- اندازه‌گیری پارامترهای حرارتی شامل آنالیز گازهای خروجی از اگزاست و نیز آنالیز گازهای ورودی و خروجی از ژانگستروم و خروجی از ژانگستروم

اندازه‌گیری پارامترهای حرارتی شامل آنالیز گازهای خروجی از اگزاست و نیز آنالیز گازهای ورودی و خروجی از ژانگستروم می‌شد. جهت اندازه‌گیری پارامترهای فوق در محل ورودی و خروجی ژانگستروم هر واحد با استفاده از دستگاه آنالیزور احتراق و با بهره‌گیری از پراب نمونه‌گیر آن، ترکیبات موجود در گازهای ورودی و خروجی از ژانگستروم را اندازه‌گیری نموده و سپس با استفاده از پراب Pitot Tube اقدام به اندازه‌گیری سرعت گازهای ورودی و خروجی از ژانگستروم گردید. البته در واحدهای فوق ورودیهای ژانگستروم شامل دو کانال مجزا و خروجیها نیز به همین شکل بودند که اندازه‌گیریها در هر دو کانال ورودی و در هر دو کانال خروجی انجام شده است، جز در برخی از واحدها که امکان تعبیه سوراخ و یا مجرا نبوده و اندازه‌گیری در آن کانال انجام نشده است.

در ادامه اندازه‌گیریها با بهره‌گیری از دستگاه پردازش گر اطلاعات (Data Logger) و نیز با استفاده از پراب دما و پراب رطوبت، دما و رطوبت و نیز نقطه شبنم هوای ورودی به سیکل اندازه‌گیری گردیده است. ضمن اینکه در مواقعی جهت بررسی صحت اندازه‌گیریهای محلی با استفاده از پرابهای مربوطه اقدام به کالیبره کردن آنها گردید.

۲-۲- قرائت و ثبت اطلاعات مربوط به گیج‌های محلی

همانگونه که اشاره گردید گروه دوم با مراجعه به سایت اقدام به ثبت و ضبط اطلاعات گیج‌های محلی نمود که اطلاعات ثبت شده در ادامه طی جداول خاص ارائه می‌گردد.

۲-۳- جمع‌آوری اطلاعات اندازه‌گیری شده در داخل اتاق کنترل

همزمان با دو گروه دیگر گروه سوم داخل اتاق کنترل نیروگاه اقدام به ثبت نمودن اطلاعات قرائت شده در داخل اتاق کنترل نموده و مقادیر قرائت شده از اتاق کنترل را در داخل جداول خاصی که قبلاً بدین منظور طراحی شده بود ثبت و ضبط نمودند.

۳- اندازه گیری‌ها

۳-۱- بررسی وضعیت دود در گردش واحد یک

همانگونه که در جدول (۱-۱۵) ملاحظه می‌گردد آنالیز احتراق در قبل و بعد از ژانگستروم انجام یافته است. ولی به دلیل مسدود بودن ورودی سمت چپ و عدم امکان باز شدن آن، در کانال فوق آنالیز احتراق انجام نشده است. با توجه به مقادیر جدول ضمیمه ملاحظه می‌گردد دمای گازهای خروجی قبل از ژانگستروم در کانال سمت راست برابر $383/4$ درجه سانتیگراد بوده در صورتی که در خروجی بعد از ژانگستروم در سمت راست به $180/4$ درجه سانتیگراد کاهش یافته است. درصد اکسیژن موجود در محصولات احتراق قبل از ژانگستروم برابر $3/1$ درصد بوده در صورتیکه بعد از ژانگستروم به 7 درصد افزایش یافته که علت آن نشت هوا به داخل ژانگستروم می‌باشد که باید نسبت به وضعیت فوق بررسی لازم صورت پذیرد. نکته دیگر وجود میزان نسبتاً قابل توجه دی‌اکسیدسولفور و نیز اکسیدهای نیتروژن در محصولات احتراق می‌باشد. ضمن اینکه درصد هوای اضافی قبل از ژانگستروم $17/3$ درصد بوده و بعد از ژانگستروم به 50 درصد افزایش یافته است.

۳-۲- بررسی وضعیت مسیر دود در بویلر واحد سه

دمای دودهای خروجی از محفظه احتراق، قبل از اکونومایزر برابر 434 درجه سانتیگراد و فشار 255 تا 260 میلی‌متر آب است، که دمای دود قبل از ژانگستروم در ورودی اول برابر 385 درجه سانتیگراد و فشار 200 میلی‌متر آب و در ورودی دوم ژانگستروم با دمای 384 درجه سانتیگراد بوده است. پس از عبور از ژانگستروم، دمای دود خروجی از مسیر شماره یک برابر 163 درجه سانتیگراد و دمای دود خروجی از مسیر شماره دو برابر 153 درجه سانتیگراد است، البته در هر دو مسیر ورودی و خروجی، یعنی قبل و بعد از ژانگستروم، آنالیز گازهای احتراق انجام گردید، که نتایج آنالیز انجام شده مطابق جدول ضمیمه می‌باشد.

همانگونه که در این جدول ملاحظه گردید، اندازه گیری قبل و بعد از ژانگستروم در هر دو مسیر راست و چپ انجام شده است که بدلیل اینکه مسیر سمت راست بعد از ژانگستروم مسدود بوده و امکان باز کردن آن وجود نداشت، اندازه گیری در محل فوق انجام نگردید. همانگونه که مشاهده گردید دمای گازهای خروجی قبل از ژانگستروم سمت چپ برابر $393/1$ درجه سانتیگراد بوده که بعد از آن به $152/3$ درجه سانتیگراد کاهش یافته است.

نکته قابل تأمل در آنالیز فوق، درصد اکسیژن موجود در دو آنالیز خروجی می‌باشد، در ورودی سمت چپ (قبل از ژانگستروم)، همانگونه که مشاهده می‌شود درصد اکسیژن موجود در گازهای احتراق برابر $1/81$ درصد بوده است در

دمای محصولات احتراق قبل از اکونومایزر برابر $415/8$ درجه سانتیگراد بوده است که پس از عبور از اکونومایزر دمای آن کاهش یافته و دمای دودهای خروجی قبل از ژانگستروم برابر $380/3$ درجه سانتیگراد و با فشار 165 میلی‌متر آب از دو کانال وارد ژانگستروم می‌گردد. پس از عبور از ژانگستروم، دمای گازهای فوق در کانال شماره یک برابر $175/5$ درجه سانتیگراد و در کانال شماره دو 164 درجه سانتیگراد بوده است. این مقادیر مربوط به نمایشگرهای اتاق کنترل واحد می‌باشد. در قبل و بعد از ژانگستروم اندازه گیری دما و همچنین آنالیز گازهای خروجی انجام شده است که نتایج آنالیز انجام شده مطابق جدول شماره ضمیمه می‌باشد

به دلیل مسدود بودن کانال سمت راست در قسمت قبل از ژانگستروم عدم امکان باز شدن مسیر دودهای ورودی به ژانگستروم، اندازه گیری فقط در کانال ورودی سمت چپ انجام شده ولی در هر دو کانال سمت چپ و راست خروجی (بعد از ژانگستروم) آنالیز انجام شده است که نتایج مطابق جدول بالا بوده است ولی با مشاهده جدول فوق ملاحظه می‌گردد در کانال سمت چپ که قبل و بعد از ژانگستروم اندازه گیری انجام شده است. میزان درصد اکسیژن در حدود $6/1$ درصد بعد از ژانگستروم افزایش یافته است که این نشان دهنده نشت هوا به داخل ژانگستروم می‌باشد. نکته مهم دیگر درصد بالای مونوکسیدکربن در محصولات احتراق می‌باشد بطوریکه حدود 8725 PPM گاز می‌شود که گازهایی نظیر SO_2 و NO و هیدروژن نیز در محصولات احتراق وجود دارد.

۳-۲- بررسی وضعیت گردش دود خروجی (محصولات احتراق) واحد دو

محصولات احتراق قبل از اکونومایزر دارای دمای $421/9$ درجه سانتیگراد و با فشار 320 میلی‌متر آب بوده و قبل از ژانگستروم در کانال شماره یک دارای دمای $364/4$ درجه سانتیگراد و در کانال شماره دو دارای دمای $371/8$ درجه سانتیگراد می‌گردند. سپس بعد از عبور از ژانگستروم دمای آن در کانال شماره یک برابر $179/2$ درجه سانتیگراد و در کانال شماره دو برابر $178/7$ درجه سانتیگراد می‌باشد که با توجه به آنالیز احتراق انجام شده قبل و بعد از ژانگستروم در هر دو کانال ورودی و خروجی نتایج به شرح جدول ضمیمه به دست آمده است.

صورتیکه در خروجی همان مسیر (بعد از ژانگستروم) درصد اکسیژن به ۸/۷۶ درصد رسیده است، یعنی مقدار اکسیژن موجود در دود، ۶/۹۵ درصد افزایش یافته است. این نشانگر نشت هوا به داخل ژانگستروم می باشد.

۳-۴- بررسی وضعیت مسیر دود خروجی (محصولات احتراق) واحد چهار نیروگاه

محصولات احتراق با دمای ۴۲۵ درجه سانتیگراد و فشار ۳۰۰ میلی متر آب وارد اکونومایزر شده که پس از خروج از اکونومایزر و قبل از ورود به ژانگستروم دمای آن در کانال شماره یک برابر ۳۷۷ درجه سانتیگراد و در کانال دو برابر ۳۸۳ درجه سانتیگراد می باشد. پس از عبور از ژانگستروم دمای گازهای فوق در کانال شماره یک برابر ۱۶۶ درجه سانتیگراد و در کانال شماره دو برابر ۱۶۴ درجه سانتیگراد داخل اتاق کنترل اندازه گیری شده است. قبل و بعد از ژانگستروم آنالیز گازهای خروجی توسط دستگاه آنالیزور احتراق انجام شده است، که هم شامل دمای گازهای ورودی و خروجی از ژانگستروم بوده و هم شامل درصد محصولات احتراق گازهای خروجی می باشد، که نتایج اندازه گیری مطابق جدول ضمیمه می باشد.

همانگونه که ملاحظه می شود، آنالیز محصولات احتراق در قبل و بعد از ژانگستروم در دو کانال انجام شده است، به علت اینکه ورودی به ژانگستروم، در سمت چپ مسدود بود و امکان باز شدن آن فراهم نبود، آنالیز فوق در مسیر یاد شده انجام نشده است. با توجه به مقادیر جدول فوق ملاحظه می شود، میزان درصد اکسیژن در سمت راست کانال ورودی برابر ۰/۰۹ درصد بوده است. در صورتی که درصد اکسیژن در همان سمت بعد از ژانگستروم، به ۵/۳۸ درصد افزایش یافته است، که نشان دهنده نشت هوا به داخل ژانگستروم می باشد. ضمن اینکه در محصولات احتراق نیز میزان بالای مونوکسیدکربن مشاهده گردید. وجود مونوکسیدکربن نشان دهنده احتراق ناقص سوخت می باشد. همچنین میزان بالایی از دی اکسید سولفور، هیدروژن و اکسید نیتروژن نیز در محصولات احتراق وجود داشته است که نیاز است تا تلفات ناشی از آنها نیز محاسبه شود.

۴- محاسبات و تعیین انرژی تلف شده مونوکسیدکربن در گازهای خروجی از واحدهای چهارگانه نیروگاه بندرعباس

همانگونه که می دانیم در اثر کمبود هوای مورد نیاز احتراق و یا خوب متمایز نشدن سوخت و هوا در داخل اتاق احتراق و یا مشعلها و یا در صورتی که هوای اضافی پایین تر از حد مجاز باشد، احتراق ناقص صورت می پذیرد، که در آن صورت باعث نسوختن سوخت و همچنین ترکیب کامل نشدن سوخت و یا کربن با اکسیژن می شود و در محصولات احتراق به جای تولید گاز CO_۲ گاز CO (مونوکسیدکربن) تولید می شود لذا در واحدهای نیروگاه فوق ما با دو نوع سوخت گاز طبیعی و سوخت مازوت روبرو هستیم که هر کدام جهت کامل سوختن درصدهای مختلف هوای اضافه بر هوای حالت استوکیومتریکی نیاز دارند بطوریکه گاز طبیعی حدوداً بین ۱۵ تا ۲۰ درصد نیاز به هوای اضافه داشته و سوخت مازوت حدود ۲۵ تا ۴۰ درصد نیاز به هوای اضافه بر هوای استوکیومتریکی دارد ضمن اینکه با توجه به نوع ترکیبات هر یک از سوختها میزان هوای استوکیومتریکی هر کدام از سوختها نیز متفاوت می باشد. بنابراین بهترین راه جهت مشخص شدن مناسب بودن نسبت سوخت به هوای دو سوخت فوق آنالیز نمودن گازهای خروجی از بویلر و ورودی به ژانگستروم می باشد لذا همانگونه که قبلاً نیز اشاره گردید آنالیز گازهای خروجی بویلر در داخل ورودی و خروجی ژانگستروم (البته هر دو کانال سمت چپ و راست ژانگستروم) انجام شده که جداول اطلاعات مربوط به آنالیز محصولات احتراق هر واحد مطابق با جدول ضمیمه که در اکثر آنالیزها میزان بالایی CO (مونوکسیدکربن) در محصولات احتراق مشاهده گردیده که وجود CO همانگونه که در بالا اشاره گردید نشان دهنده ناقص سوزی سوخت و ایجاد تلفات مربوط احتراق ناقص و تولید مونوکسیدکربن می شود که در ادامه طی جدول ۱ بطور خلاصه پارامترهای اندازه گیری شده هر یک از واحدها ارائه شده و در ادامه هر واحد به تفکیک تلفات آن مورد ارزیابی قرار گرفته است.

نمونه محاسبات انرژی تلف شده بوسیله احتراق ناقص و تولید مونوکسید کربن در واحدهای ۴ گانه بخار نیروگاه بندر عباس در بخش ۴-۱ مشاهده می شود.

۴-۱- انرژی تلف شده بوسیله احتراق ناقص و تولید مونوکسیدکربن در واحد یک نیروگاه بندرعباس

۴-۱-۱- کانال سمت چپ ژانگستروم

$$CO = 8720 \text{ Ppm} \rightarrow 8720 \times 10^{-6} \text{ m}^3 \text{CO} / \text{m}^3 \text{Gas}$$

$$V_{\text{FlueGas}} = 844373 \text{ m}^3 / \text{hr}$$

$$T_{\text{FlueGas}} = 383.3 \text{ }^\circ\text{C}$$

جدول ۱: پارامترهای اندازه گیری شده واحد های نیروگاه بندرعباس

جدول پارامترهای اندازه گیری شده واحد های نیروگاه بندرعباس									
واحد چهار		واحد سه		واحد دو		واحد یک		واحد	پارامترهای اندازه گیری شده
Right	Left	Right	Left	Right	Left	Right	Left		
۰.۰۹	۷.۷۷	۱.۲۵	۱.۸۱	۳.۱		۷.۰۷	-۰.۰۲	%	اکسیژن O _۲
۳۹۲۸	۱۰۶۹	۲۳	۹	۱۰		۳۰۰۰	۸۷۲۵	ppm	مونوکسید کربن CO
۱۵.۴۴	۹.۷۶	۱۱.۱۹	۱۰.۸۷	۱۳.۲۱		۱۰.۲۸	۱۵.۵	%	دی اکسید کربن CO _۲
۱۹۵	۱۳۰	۱۸۱	۱۷۳	۱۶۹		۱۲۸	۱۸۵	ppm	اکسید نیتروژن NO
۳۸۲.۴	۱۵۴.۴	۳۹۴.۲	۳۹۳.۱	۳۸۳.۴		۱۷۷.۵	۳۸۳.۳	°C	دمای گازهای خروجی
۲۰۵	۱۳۶	۱۹۰	۱۸۱	۱۷۷		۱۳۴	۱۹۵	ppm	اکسید های نیتروژن Nox
۸۶۹	۵۵۴	۷۶۷	۷۳۳	۷۲۴		۷۷۴	۶۱۳	ppm	دی اکسید سولفور SO _۲
۴۳۹۷	۱۰۲۱	۱۰	۰	۴			۴۵۹۱	ppm	هیدروژن H _۲
۸۴.۶	۹۲.۲	۸۳.۲	۸۳.۲	۸۴.۴		۹۲	۸۳.۳	%	راندمان خالص احتراق
۷۹.۷	۸۶.۸	۷۵.۶	۷۵.۶	۷۹.۵		۸۶.۶	۷۸.۵	%	راندمان ناخالص احتراق
	۵۸.۷		۹.۴	۱۷.۳		۵۰.۷	۰	%	هوای اضافی Excess air

کل تلفات ناشی از وجود مونوکسیدکربن در محصولات احتراق واحد یک نیروگاه بندرعباس با توجه به محاسبات انجام شده و همچنین آنالیز نمودن گازهای خروجی از هر دو کانال ژانگستروم واحد یک مشاهده گردید که تلفات انرژی ناشی از سوختن سوخت در واحد یک و تولید مونوکسیدکربن نسبتاً بالا می باشد. بنابراین با جمع دو مقدار تعیین شده مشاهده می شود در هر ساعت حدود ۵۲۴۶۰.۶ مگاژول انرژی در اثر ناقص سوزی در واحد فوق تلف می شود، حال با توجه به ارزش حرارتی گاز طبیعی مصرفی نیروگاه فوق که برابر ۳۳.۷ مگاژول بر متر مکعب بوده است می توان میزان تلفات صورت گرفته را معادل گاز طبیعی بدست آوریم که برابر ۱۵۵۶.۷ متر مکعب در ساعت می شود، که با توجه به ساعات کارکرد واحد یک که متوسط ماهانه آن طی سالهای ۸۴ تا ۸۶ برابر ۶۲۲ ساعت بوده، می توان گفت ساعات کارکرد سالانه آن برابر ۷۴۶۴ ساعت می باشد لذا میزان تلفات سالیانه ناشی از وجود CO محصولات احتراق را محاسبه نمود که برابر ۳۹۱۵۶۰ گیگاژول در سال می باشد. لذا این میزان تلفات معادل ۱.۶ میلیون متر مکعب گاز طبیعی در سال می باشد. بنابراین یکی از راهکارهای اساسی در واحد فوق تنظیم نمودن نسبت سوخت به هوا می

$$\rho_{CO} = \frac{273+15.6}{273+383.3} * 1.18 \rightarrow \rho_{CO} = 0.519 \frac{kg}{m^3 Co}$$

$$V^*_{CO} = 8725 \times 10^{-1} \times 844373 = 7377.15 \text{ m}^3 \text{ CO/hr}$$

$$m^*_{CO} = 7377.15 \times 0.519 = 3822.75 \text{ Kg/hr}$$

$$q_{CO} = 3822.75 \times 10.2 = 38992 \text{ MJ/hr}$$

۱-۲-۴- کانال سمت راست ژانگستروم

$$CO = 3000 \text{ Ppm} \rightarrow 3000 \times 10^{-1} \text{ m}^3 \text{ CO/m}^3 \text{ Gas}$$

$$V^*_{FlueGas} = 844373 \text{ m}^3 \text{ /hr}$$

$$T^*_{FlueGas} = 380.3^\circ C$$

$$\rho_{CO} = \frac{273+15.6}{273+380.3} * 1.18 \rightarrow \rho_{CO} = 0.521 \frac{kg}{m^3 Co}$$

$$V^*_{CO} = 3000 \times 10^{-1} \times 844373 = 2533.12 \text{ m}^3 \text{ CO/hr}$$

$$m^*_{CO} = 2533.12 \times 0.521 = 1320.45 \text{ Kg/hr}$$

$$q_{CO} = 1320.45 \times 10.2 = 13468.57 \text{ MJ/hr}$$

۴-۳- انرژی تلف شده بوسیله احتراق ناقص و تولید مونوکسیدکربن در واحد سه نیروگاه بندرعباس

با ملاحظه نمودن جدول ۱، میزان مونوکسیدکربن موجود در گازهای ورودی به ژانگستروم در کانال ورودی سمت راست برابر ۲۳ Ppm و در کانال ورودی سمت چپ برابر ۹ Ppm می باشد. در همین حال میزان درصد هوای اضافه اندازه گیری شده در کانال ورودی سمت چپ ژانگستروم برابر ۹.۴ درصد بوده که نشان دهنده کمبود هوای اضافی و تنظیم نبودن نسبت سوخت به هوا در واحد سه می باشد. بنابراین در واحد سه نیز نیاز به تنظیم نمودن درجه های فن های تامین هوا می باشد تا از تلفات هر چند ناچیز ناشی از وجود CO محصولات احتراق که در واحد فوق تقریباً برابر ۴۲.۷ مگاژول در ساعت می باشد جلوگیری شود. ساعات کارکرد سالیانه واحد فوق نیز بطور متوسط برابر ۷۲۷۸ ساعت در سال می باشد که می توان با توجه به ساعات فوق و نیز میزان تلفات محاسبه شده، تلفات سالیانه ناشی از تولید مونوکسیدکربن را در واحد سه به مانند واحد ۱ محاسبه نمود که برابر، ۳۱۰۷۷۰ مگاژول در سال و معادل ۹۲۲۱ متر مکعب گاز طبیعی می باشد.

۴-۴- انرژی تلف شده بوسیله احتراق ناقص و تولید مونوکسیدکربن در واحد چهار نیروگاه بندرعباس

با مشاهده جدول ۱ ملاحظه می گردد، به دلیل عدم تنظیم نسبت سوخت به هوا در سیکل، در گازهای ورودی به ژانگستروم درصد هوای اضافه صفر و اکسیژن موجود در محصولات نیز در حد صفر درجه بوده است لذا همین امر باعث ناقص سوختن سوخت شده که منجر به تلفات ناشی از وجود CO به میزان ۱۱۴۲۳ مگاژول در ساعت، در واحد فوق گردیده است. حال با توجه به ارزش حرارتی گاز طبیعی مصرفی نیروگاه که برابر ۳۳.۷ MJ/m^3 می باشد می توان معادل گاز طبیعی این تلفات را محاسبه نمود، همچنین با توجه به ساعات کارکرد واحد چهار که متوسط ماهانه آن طی سالهای ۸۴ تا ۸۶ برابر ۶۴۷ ساعت بوده، می توان گفت ساعات کارکرد سالانه آن برابر ۷۷۶۴ ساعت می باشد. لذا میزان تلفات سالیانه ناشی از وجود CO در محصولات احتراق واحد فوق برابر ۸۸۶۸۸۰۲ گیگاژول در سال می باشد، که معادل گاز طبیعی آن برابر ۲۶۳۱۶۹۶ گیگاژول در سال می باشد.

باشد، بطوری که با کمی دقت در جدول ۱ اطلاعات مربوط به پارامترهای اندازه گیری شده واحد یک نیروگاه بندرعباس مشاهده می شود، میزان درصد هوای اضافی گازهای احتراق در ورودی سمت چپ ژانگستروم صفر بوده و اصلاً هوای اضافه وجود نداشته است. بنابراین لازم است با تغییر دادن درصد باز و بسته بودن دریچه های فنهای تامین هوا نسبت به تنظیم نمودن نسبت سوخت به هوا و تامین میزان هوای اضافه مناسب جهت جلوگیری از تلفات خام سوزی اقدامات لازم صورت پذیرد. البته علت ناقص سوزی مشعل بویلرهای نیروگاه بندر عباس، عدم وجود دی سوپر هیترهای مربوط به سیکل ری هیت می باشد. با توجه به خرابی دی سوپر هیتر سیکل ری هیت، بهره بردار نیروگاه مجبور است بخاطر کنترل دمای ری هیت و عدم سوراخ شدن لوله های آن، هوای مورد نیاز احتراق را کم نماید تا دمای شعله کاهش پیدا کند و موجب صدمه به ری هیت نشود که این مطلب دو صدمه اصلی به همراه دارد: یکی اتلاف انرژی و کاهش راندمان بویلر و دیگر نیاز به تعمیر مرتب بویلر به خاطر افزایش دوده. بنابراین بهتر است که جهت رفع این نقیصه سریعتر چاره ای اندیشیده شود. که مهمترین اقدام، امکان تعمیر دی سوپر هیتر سیکل ری هیت می باشد.

۴-۲- انرژی تلف شده بوسیله احتراق ناقص و تولید مونوکسیدکربن واحد دو نیروگاه بندرعباس

همانگونه که در جدول ۱ مشاهده گردید میزان مونوکسید کربن موجود در گازهای ورودی به ژانگستروم در حد ناچیز بوده و به میزان ۱۰ ppm در کانال سمت راست ژانگستروم بوده است، که در این حالت میزان درصد هوای اضافه در همین محل نیز برابر ۱۷.۳ درصد بوده، بنابراین باید تنظیم نسبت سوخت به هوا صورت پذیرد هر چند که تلفات ناشی از وجود CO در محصولات احتراق پایین بوده و در حد ۲۵ مگاژول در ساعت می باشد ولی مناسب است تنظیم نسبت سوخت به هوا جهت بهره برداری هر چه بهتر از واحد فوق انجام پذیرد. حال با توجه به ساعات کارکرد متوسط ماهانه واحد دو که برابر ۶۰۷ ساعت در ماه بوده است می توان گفت ساعات عملکرد سالیانه واحد فوق برابر ۷۲۸۴ ساعت بطور متوسط می باشد که میزان تلفات سالیانه واحد دو برابر ۱۸۲۱۰۰ مگاژول در سال و معادل ۵۴۰۳ متر مکعب گاز طبیعی در سال میباشد.

۵- نتیجه گیری

در این مقاله میزان انرژی تلف شده بواسطه احتراق ناقص و تولید مونوکسید کربن در خروجی واحدهای چهارگانه نیروگاه بندرعباس طی مراحل از قبیل جمع آوری اطلاعات و داده-های نیروگاه و همچنین انجام اندازه گیری و تعیین مقادیر جریان ای جرم و انرژی و تلفات مورد بررسی قرار گرفت. شایان ذکر است که در بخش ۴ بطور مفصل نتایج حاصل از مراحل فوق برای هر واحد مورد تحلیل و تفسیر قرار گرفته و به دلایل عدم کارایی آن اشاره شده است.

وقوع پدیده فوق و وجود مونوکسید کربن حاصل از احتراق ناقص دلایل متعددی دارد که می توان به چند مورد آن اشاره نمود:

بهره بردار از آن اطلاع داشته و ناگزیر از انجام آن است. در این حالت در بخشی از بویلر مشکلی وجود دارد که امکان تعمیر آن در کوتاه مدت و یا حتی دراز مدت وجود ندارد مثلا ایرادی در پایش آب (Atemperator) در مسیر بخار ری هیت می باشد و این سیستم در مدار نیست در این صورت بهره بردار دما را با افت درصد هوا، کاهش می دهد تا باعث سوراخ شدن لوله های واتروال نگردد.

ممکن است بهره بردار در وقوع آن دخالتی نداشته و خود به خو به خاطر تغییر در شرایط سیکل و اقلیم این قضیه حادث شده باشد که در هر دو صورت نتیجه آن اتلاف انرژی و سوخت خواهد بود و لزوم ایجاد سیستم پایش سوخت و هدف-گذاری را می طلبد تا بصورت آنلاین شرایط احتراق و محصولات آن را پایش نماید.

بنابراین گذشته از اینکه دلیل وجود مونوکسید کربن در نیروگاه که معمولا سعی می شود در فرآیند احتراق پایش از طریق نظارت بهره بردار به خوبی انجام شود، چه می تواند باشد(مثلا کنترل دمای ری هیت- کنترل دمای دودکش و...) با تکیه بر مباحث فوق می توان گفت که وجود سیستم پایش راندمان و سوخت از جمله تجهیزات در مسیر دودکش مانند نصب تجهیزات آنلاین سنجش اکسیژن و مونوکسید کربن قطعاً ضروری به نظر می رسد.

در جدول ۲ بطور خلاصه میزان تلفات انرژی سالیانه ناشی از خروج گاز مونوکسید کربن از واحدهای بخار نیروگاه بندرعباس برای هر واحد و همچنین مقدار سوخت گاز طبیعی معادل آن بیان شده است.

جدول ۲: تلفات انرژی سالیانه ناشی از خروج گاز مونوکسید کربن

واحد	تلفات سالیانه (خروج مونوکسید کربن)-گیگاژول	سوخت گاز طبیعی معادل متر مکعب
۱	۳۹۱۵۰	۱۱۶۰۰۰۰۰۰
۲	۱۸۰۲۱	۵۴۰۳
۳	۳۱۰۷۷	۹۲۲۱
۴	۸۸۶۸۸۰۲	۲۶۳۱۶۹۶

و مقدار سوخت گاز طبیعی معادل در نیروگاه بندرعباس

مراجع

- [۱] آمارنامه تفصیلی صنعت برق ایران
- [۲] ترازنامه های انرژی ایران
- [۳] مجموعه گزارش های ممیزی انرژی در نیروگاه بندرعباس - سازمان بهره وری انرژی ایران

Archive

ضمیمه

جدول پارامترهای اندازه گیری شده نیروگاه بندرعباس

واحد ۴		واحد ۳				واحد ۲				واحد ۱				جدول پارامترهای اندازه گیری شده نیروگاه بندرعباس			
بعد از ژانگستروم		قبل از ژانگستروم		بعد از ژانگستروم		قبل از ژانگستروم		بعد از ژانگستروم		قبل از ژانگستروم		بعد از ژانگستروم		قبل از ژانگستروم		واحد	پارامترهای اندازه گیری شده
Left	Right	Left	Right	Left	Right	Left	Right	Left	Right	Left	Right	Left	Right	Left	Right		
۷.۷۷	۵.۳۸		۰.۰۹	۸.۷۶		۱.۸۱	۱.۲۵	۱۰.۲۹	۷		۳.۱	۶.۱	۷.۰۷	-۰.۰۲		%	اکسیژن O_2
۱۰.۶۹	۳۰.۵۲		۳۹۲۸	۲۲		۹	۲۳	۰	۰		۱۰	۵۸۱۸	۳۰۰۰	۸۷۲۵		ppm	مونوکسید کربن Co
۹.۷۶	۱۱.۵۳		۱۵.۴۴	۶.۹۳		۱۰.۸۷	۱۱.۱۹	۷.۹۱	۱۰.۳۳		۱۳.۲۱	۱۱	۱۰.۲۸	۱۵.۵		%	دی اکسید کربن CO_2
۱۳۰	۱۴۰		۱۹۵	۱۱۲		۱۷۳	۱۸۱	۱۰۳	۱۳۹		۱۶۹	۱۳۰	۱۲۸	۱۸۵		ppm	اکسید نیتروژن No
۱۵۴.۴	۱۷۳.۷		۳۸۲.۴	۱۵۲.۳		۳۹۳.۱	۳۹۴.۲	۱۶۵.۴	۱۸۰.۴		۳۸۳.۴	۱۷۰.۹	۱۷۷.۵	۳۸۳.۳		°C	دمای گازهای خروجی
۱۳۶	۱۴۷		۲۰۵	۱۱۸		۱۸۱	۱۹۰	۱۰۸	۱۴۶		۱۷۷	۱۳۷	۱۳۴	۱۹۵		ppm	اکسید های نیتروژن Nox
۵۵۴	۵۴۲		۸۶۹	۴۲۲		۷۳۳	۷۶۷	۴۳۶	۵۸۵		۷۲۴	۴۴۷	۷۷۴	۶۱۳		ppm	دی اکسید سولفور SO_2
۱۰۲۱	۳۰۸۰		۴۳۹۷	۱۰		۰	۱۰	۰	۰		۴	۵۰۹۴		۴۵۹۱		ppm	هیدروژن H_2
۹۲.۲	۹۱.۷		۸۴.۶	۹۱.۸		۸۳.۲	۸۳.۲	۹۱.۴	۹۱.۸		۸۴.۴	۹۰.۱	۹۲	۸۳.۳		%	راندمان خالص احتراق
۸۶.۸	۸۶.۴		۷۹.۷	۸۳.۳		۷۵.۶	۷۵.۶	۸۶	۸۶.۴		۷۹.۵	۸۴.۸	۸۶.۶	۷۸.۵		%	راندمان ناخالص احتراق
۵۸.۷	۳۴.۴			۷۱.۶		۹.۴		۹۶	۵۰		۱۷.۳	۴۱	۵۰.۷	۰		%	هوای اضافی Excess air
			۷.۳۷۶۹۲			۴.۶۴۲۹	۴.۶۴۲۹				۸.۶۱۱۱		۱۵.۳۰۸	۱۵.۳۰۸		m/s	سرعت گازهای ورودی به ژانگستروم
۱۳.۹	۱۳.۵۲۶۷			۱۴.۶۳	۱۴.۶۳				۲۲.۵۶			۲۱.۳	۱۹.۷			m/s	سرعت گازهای خروجی از ژانگستروم
۱۰.۳۲۷	۱۰.۳۲۷۲	۱۵.۳۲۲	۱۵.۳۲۲	۱۰.۳۲۷	۱۰.۳۲۷	۱۵.۳۲۲	۱۵.۳۲۲	۱۰.۳۲۷	۱۰.۳۲۷	۱۵.۳۲۱۶	۱۵.۳۲۲	۱۰.۳۲۷	۱۰.۳۲۷	۱۵.۳۲۲	۱۵.۳۲۲	m ²	سطح مقطع
			۴۰۶۸۹۵			۲۵۶۰۹۰	۲۵۶۰۹۰				۴۷۴۹۷۰			۸۴۴۳۷۳	۸۴۴۳۷۳	m ³ /h	دبی گازهای ورودی به ژانگستروم
۵۱۶۷۷۳	۵۰۲۸۹۳			۵۴۳۹۱۳	۵۴۳۹۱۳			۰	۸۳۸۷۳۴			۷۹۱۸۹۰	۷۳۲۴۰۵			m ³ /h	دبی گازهای خروجی از ژانگستروم